रुरुधुस् तस्य विप्राश् च प्रवेशं तन्निवासिनः,
श्मशानपालश् चौरो वा कोऽप्य् असाव् इति वादिनः । 107
निर्ययुस् ते च संसक्तकलकोलोलनिष्ठुराः,
भयकार्कश्यकोपानां गृहं हि छान्दसा द्विजाः । 108
रुत्सु तेषु तत्र 'एको निर्जगाम ततो मठात्
विदूषकाख्यो गुणवान् धुर्यः सत्त्ववतां द्विजः । 109
यो युवा वाङ्शाली च तपसा 'आराध्य पावकं
प्राप खड्गोत्तमं तस्माद् ध्यातमात्रोपगामिनं । 110
स दृष्ट्वा तं निशि प्राप्तं धीरो भव्याकृतिं नृपं,
प्रच्छन्नः कोऽपि देवो ऽयम् इति दध्यौ विदूषकः । 111
विधूय विप्रांश् च 'अन्यांस् तान् स सर्वान् उचिताशयः
नृपं प्रवेशयामास मठान्तः प्रश्रयानतः । 112
विश्रान्तस्य च दासीभिर् धूताधरजसः क्षणात्
आहारं कल्पयामास राज्ञस् तस्य निजोचितं । 113
तं च 'अपनीतपर्याणं तदीयं तुरगोत्तमं
यवसादिप्रदानेन चकार विगतश्रमं । 114
रक्षाम्य् अहं शरीरं ते, तत् सुखं स्वपिहि प्रभो,
इत्य् उवाच च तं श्रान्तम् आस्तीर्णशयनं नृपं । 115
सुप्ते च तस्मिन् द्वारस्थो जागरामास स द्विजः
चिन्तितोपस्थितप्रियखड्गहस्तो ऽखिलां निशां । 116

Digitized by Google